

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO**

Prezydent Miasta Kielce na podstawie art. 14j §1 oraz art. 14c §1 i §3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) w związku z art. 1 ust. 1 pkt 2, art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 12 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22.10.2020 r. (data wpływu do Urzędu Miasta Kielce 29.10.2020 r.) w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym, postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za prawidłowe.

Pismem z dnia 22 października 2020 r. (data wpływu do Urzędu Miasta Kielce 29.10.2020 r.)

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
wystąpił do tut. organu z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie zaistniałego stanu faktycznego. Interpretacja dotyczy następujących przepisów:

art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000 ze zm) w zw. z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 z późn. zm.) w zw. z art. 5 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1, art. 2 oraz art. 3 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771 z późn. zm.).

Stan faktyczny przedstawiony we wniosku

Z treści złożonego wniosku wynika, iż Wnioskodawca jako profesjonalny pełnomocnik podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego („Klienta”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi oraz na etapie postępowania egzekucyjnego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez Wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. Wnioskodawca legitymujący się stosownym tytułem wykonawczym, występuje do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, przedkładając jednocześnie pełnomocnictwo udzielone mu przez Klienta do reprezentowania go w sprawie.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym Wnioskodawca wyraził wątpliwość co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym, zadając organowi podatkowemu pytanie:

„czy Wnioskodawca jako pełnomocnik Klienta zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictw składanego komornikowi?”

Stanowisko Wnioskodawcy wraz uzasadnieniem

W ocenie Wnioskodawcy pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego komornikowi.

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca wskazał, iż zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej, opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Istotny jest również przepis wynikający z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, który stanowi, iż obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej, w sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

W ocenie Wnioskodawcy postępowanie egzekucyjne, w ramach którego złożył dokument pełnomocnictwa, nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej ani postępowaniem sądowym, zaś komornik sądowy nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Na potwierdzenie tezy, iż postępowanie egzekucyjne nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej, Wnioskodawca powołał się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r., sygn.. akt: I SA/G 192/08, w którym to Sąd wyraził zapatrywanie, iż *z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej*”.

Zdaniem Wnioskodawcy nie sposób również uznać, aby komornik należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów objętych dyspozycją art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, określającego podmioty uprawnione do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej. Stosownie do treści cyt. wyż. przepisu do kategorii tej należą: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolonej) oraz organy jednostek samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwiania spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco.

Dodatkowo Wnioskodawca zwrócił uwagę na interpretację ogólną Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2015 r. (sygn.. PT1.050.1.2015.LJU.19) w zakresie opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności wykonywanych przez komorników sądowych, gdzie powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazano, że (...) *komornicy nie są związani z władzami publicznymi jako pracownicy, ponieważ nie są włączeni do administracji publicznej* (...).

Zdaniem Wnioskodawcy, komornika nie można również uznać za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania egzekucyjnego za postępowanie sadowe. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy o komornikach z 2018 r: „komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy Sądzie Rejonowym”. Jednoznaczne stanowisko w tym zakresie zajął nadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie, który rozstrzygając kwestię statusu komornika w kontekście ustawy o opłacie skarbowej, w wyroku z dnia 8 lutego 2017 r. (sygn. I SA/O1 927/16) wskazał, iż z prawnokonstytucyjnego punktu

widzenia komornik jest (...) pomocniczym organem wymiaru sprawiedliwości, a w świetle przepisów prawa egzekucyjnego wyodrębnionym od sądu organem egzekucyjnym. Sąd przytoczył również stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 12 kwietnia 2012 r. sygn. SK 21/11, gdzie Trybunał wprost wskazał, że komornik nie jest organem władzy sądowniczej – pomimo organizacyjnego i funkcjonalnego powiązania z władzą sądowniczą, komornicy nie są jednak organami tej władzy i nie sprawują wymiaru sprawiedliwości. W konsekwencji Sąd jednoznacznie stwierdził, iż **komornik nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów Ustawy o opłacie skarbowej**.

Ponadto Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2004 r. sygn. stwierdził, iż „Komornicy działają przy sądach rejonowych, nie wchodzą jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej”.

Dodatkowo Wnioskodawca na uzasadnienie swojego stanowiska powołał się na komentarz do art. 6 ustawy o opłacie skarbowej (Ofiarski Zbigniew „Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej” wyd. III), z którego wynika, że w art. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w organie administracji publicznej lub w sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie. Na potwierdzenie tego Wnioskodawca powołał się dodatkowo na stanowisko zawarte w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie w z dnia 26 maja 2017 r. sygn. I SA Lu/1052/16, w którym Sąd wskazał, iż użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej sformułowanie złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym nie obejmuje złożenia dokumentu pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi w związku z prowadzoną przez niego egzekucją. Zdaniem Sądu, skoro przepisy art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej zawierają regulację różnych aspektów powstania tego samego obowiązku podatkowego, to winny one być analizowane łącznie. W konsekwencji, **dla powstania rzeczonoego obowiązku istotne jest, że złożenie dokumentu pełnomocnictwa ma nastąpić w postępowaniu sądowym, jak i to, że ma to mieć miejsce w sądzie**.

Ponadto w ocenie Wnioskodawcy komornicy sądowi nie zostali objęci ustawowym obowiązkiem składania do organu podatkowego informacji zbiorczej o przypadkach nieuiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W katalogu podmiotów zobowiązanych do przekazywania takich informacji ustawodawca umieścił bowiem: sądy, organy administracji rządowej i samorządowej oraz podmioty inne niż organy administracji rządowej i samorządowej wykonujące zadania z zakresu administracji publicznej. Takie stanowisko zaprezentował m. in. Burmistrz Grodziska Mazowieckiego w Interpretacji indywidualnej z dnia 25 sierpnia 2016 r. (sygn. FN.EF.3130.1.2016.ET).

Dodatkowo Wnioskodawca wskazuje na utrwaloną linię interpretacyjną, o której mowa w art. 14n § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, dotyczącą problematyki uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego komornikowi sądowemu. Wnioskodawca przytacza interpretacje indywidualne wydane przez:

1. Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 21.11.2019 r. sygn. COP-13.310.10.2019.GWA, z dnia 28.10.2019 r., sygn.. COP-13.310.1.2019.GWA, z dnia 03.10.2018 r., sygn.. PE-10-OP.3130.42.2018.BPO, z dnia 27.02.2018 r., sygn.. PE-10-OP.3130.91.2017.BPO, z dnia 04.03.2016 r., sygn. PE-OP.3130.15.2016.BPO;
2. Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 26.07.2016 r., sygn.PD-03-1.3130.8.1.2016.GK, z dnia 14.12.2015 r., sygn.. PD-01.3130.8.2.2015.GK;

3. Prezydenta Miasta Szczecina z dnia 08.10.2019 r. sygn. WPiOL-II.310.3.2019.EJ, WPiOL-II.310.1.2019.EJ, z dnia 25.07.2016 r., sygn.. WPiOL-II.310.1.2016.LR;
4. Prezydenta Miasta Katowice z dnia 26.08.2016 r. sygn.. PO-III.310.28.2016.BT, z dnia 2.01.2020 r., sygn.. EO-III.310.33.2019.BT;
5. Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 10.08.2016 r. sygn. DFP-Fn-XI.310.2.2016;
6. Prezydenta Miasta Wrocławia z dnia 26.08.2016 r. WPO-KP.310.9.2016.KD;
7. Prezydenta Miasta Torunia z dnia 22.11.2019 r. WPiW.310.17.2019.WS;
8. Burmistrza Grodziska Mazowieckiego z dnia 25.08.2016 r. sygn.. FN.EF.3130.1.2016.ET.

które potwierdzają stanowisko prezentowane przez Wnioskodawcę, że pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.

Wnioskodawca wskazał również na ogólną zasadę prawa podatkowego *in dubio pro tributario*, która w myśl art. 2a Ordynacji podatkowej oznacza, że nie dające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika. Realizacja tej zasady ma na celu zwiększenie ochrony podatnika, tak aby nie ponosił on negatywnych konsekwencji związanych z funkcjonowaniem wadliwych przepisów prawa.

Podsumowując, Wnioskodawca podniósł, iż zarówno wykładnia przepisów Ustawy o opłacie skarbowej, jak i dotychczasowy dorobek orzeczniczy sądów administracyjnych oraz organów podatkowych w zakresie wydawanych przez nie interpretacji indywidualnych, w sposób jednoznaczny potwierdza tezę, iż w przypadku przedłożenia pełnomocnictwa przed komornikiem sądowym, nawet gdy jest to pierwszy moment złożenia tego pełnomocnictwa w sprawie, pełnomocnictwo takie w żadnej sytuacji nie podlega opłacie, o której mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Ocena stanowiska Wnioskodawcy wraz uzasadnieniem

Uwzględniając treść wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, jak i obowiązujący stan prawny, organ podatkowy stwierdza, że **stanowisko Wnioskodawcy w odniesieniu do opisanego stanu faktycznego jest prawidłowe.**

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. (t.j. z Dz.U. z 2020 r., poz. 1546, ze zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera definicji postępowania sądowego. Pojęcie to należy interpretować zgodnie z zakresem określonym w treści art. 1 ustawy z dnia 17.11.1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1575, ze zm.). Stosownie do treści cyt. wyż. przepisu, do zakresu pojęciowego postępowania sądowego zalicza się m.in. postępowanie w sprawach z zakresu prawa cywilnego. Oznacza to, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów kodeksu postępowania cywilnego mieści się w zakresie pojęcia „postępowanie sądowe”, o którym mowa w art. 1 ust.1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej. Niemniej jednak należy zauważyć, iż ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania kreującego obowiązek zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi sądowemu. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Natomiast w myśl art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 121, ze zm.) komornik jest organem władzy publicznej w zakresie wykonywania czynności w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym.

Jak wspomniano powyżej, opłacie skarbowej podlega między innymi złożenie dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej. Zgodnie zaś z treścią art. 5 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, przez organ administracji publicznej należy rozumieć: ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 (t.j. inne organy państwowe oraz inne podmioty, powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania indywidualnych spraw w drodze decyzji administracyjnych lub załatwianych milcząco).

W związku z tym, iż obowiązek zapłaty opłaty skarbowej jest ograniczony do przypadków złożenia pełnomocnictwa w sądzie, organie administracji publicznej lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej oraz mając na względzie, że komornik sądowy nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych we wskazanym przepisie, uznać należy, że złożenie pełnomocnictwa komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym, nie będzie podlegało opłacie skarbowej.

W związku z tym, iż niniejsza interpretacja jest zgodna z wnioskiem interpretacyjnym i potwierdza stanowisko Wnioskodawcy w pełnym zakresie, organ podatkowy na podstawie art. 14c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) odstępuje od szczegółowego uzasadnienia prawnego.

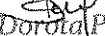
Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenie:

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi ra niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, 25-366 Kielce, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 w/w ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a w/w ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczenia się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w/w ustawy) na adres Urzędu Miasta Kielce, Prezydent Miasta Kielce, Rynek 1, 25-303 Kielce.

z up. PREZYDENTA MIASTA

mgr Dorota Polak

DYREKTOR
Wydziału Podatków,
Zarządzania Należnościami i Windykacji

Otrzymują:

- 1) Adresat
- 2) a/a

